

[Niels Westerby.]

bindelse med fællesmarkedet, og at Norge og Sverige gjorde det samme, så ville det jo være utænkeligt, at Danmark skulle holde sig udenfor. Det ville simpelt hen ikke kunne lade sig gøre, hverken økonomisk eller politisk.

Dernæst til skattereformen. Om denne må jeg også sige, at billedet tegner sig temmelig uklart. Vi har nu haft forhandlinger i 15 år om en ny skattereform. Det var finansminister Thorkil Kristensen der først fremsatte et forslag til en skattereform, og der er nu gået 15 år, uden at man har fået nogen løsning. Venstre har holdt landsmøde for nylig, og dér var det ikke nemt for partiet at trække skatte-synspunkterne klart op. Selv efter 15 års intensive skatteforhandlinger her i folketinget lykkedes det ikke det næststørste parti at trække linjerne for en klar skattepolitik op.

På samme måde forholder det sig også med regeringen. Når man studerer trontalen, kan man se en vending som „forhandle eventuelt om skattefradragsreglens ophævelse“. Vil det sige, at man er tilhænger af skattefradragsreglen, eller ønsker man at få den afskaffet? Hvis man læser i socialdemokratiets program må man gå ud fra, at partiet ønsker skattefradragsreglen afskaffet, men hvis man hørte statsministerens udtalelser i fjernsynet forud for sidste folketingsvalg, må man gå ud fra, at socialdemokratiet ikke ønsker det. Altså står der „eventuelt“ i trontalen, højst uklart på et vigtigt skattepolitisk område.

På samme måde forholder det sig med det radikale venstre. Heller ikke dér har man noget skatteprogram, men det er bebudet, at der vil komme et i en nærmere fremtid. Jeg har oven i købet set i en af landets store aviser, Jyllands-Posten, at hr. Baunsgaard ikke var i stand til at skrive en krønike om det radikale venstres skatte-tanker, fordi de var ikke formuleret endnu. Også dette var efter 15 års intensivt skattepolitisk arbejde her i folketinget. Situationen er yderst uklar.

Over for dette står, at liberalt centrum har formuleret et klart skatteprogram, endda et særdeles klart og tilbunds gående skatteprogram. Liberalt centrums synspunkt er, at det, det drejer sig om, er at

få lettelser i indkomstbeskatningen, således at det kan betale sig for den enkelte at gøre en ekstra indsats for at tjene mere. Det andet synspunkt er, at vi ønsker, at forbruget skal bære en stærkere del af beskatningen. Ved at gøre det vil vi kunne udvirke en smule forbrugsdæmpning, og det er det, vi har brug for som et led i den økonomiske politik.

Der er også nogle mennesker, der har mulighed for at glemme, når de skriver selvangivelse. I jo højere grad vi har forbrugsbeskatning her i landet, jo vanskeligere vil det blive at glemme, når man skal betale sin skat. Man kan ikke gøre det, når det drejer sig om at betale forbrugsskatter, for de følger med den vare, som man køber.

Det drejer sig for liberalt centrum om at få en omlægning af hele vort skattesystem, væk fra at lægge byrderne på indkomstskatterne over til at lægge byrderne på forbruget, og det har vi udmøntet i helt konkrete tal. Lad mig bare nævne nogle hovedtal. Vi foreslår, at den skattefri bundgrænse sættes op til 12.000 kr. for ægtepar. Det betyder, at man overhovedet ikke betaler skat af de første 12.000 tjente kroner. Vi foreslår endvidere, at man af hver 1.000 kr., som man tjener derover, skal betale 13 pct. i skat, d. v. s. 130 kr. af hver 1.000 kr. over 12.000 kr., og dette helt op til 49.000 kr.

Lad mig gøre opmærksom på, at der herved også er taget socialpolitiske hensyn, således at de svage skuldre ikke kommer til at bære mere. Vi foreslår, at børnetilskuddene bliver forhøjet fra 600 kr. til 1.200 kr. om året og for de enlige, der har børn, helt op til 1.600 kr. om året. Vi foreslår, at der bliver givet 200 mill. kr. i kompensationer til invaliderentemodtagere og folkepensionister og andre dårligt stillede enlige eller ægtepar, således at de ikke bliver ramt ved denne omlægning. 200 mill. kr. er dobbelt så meget, som der var foreslået af regeringen i det foregående folketingsår. Vi har jo ikke set forslagene endnu i dette folketingsår.

Der er altså taget socialpolitiske hensyn. De, der er svagt stillet her i samfundet, vil efter liberalt centrums skattereform ikke komme til at bære større byrder, men omvendt vil der være foretaget en omlægning, således at det kan betale sig at arbejde og tjene penge, således at vi ikke længere har